

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXVIII. Gregorii Papae I. Ad Cyriacvm Episcopvm
Constantinopolitanvm. De submouendo profano vocabulo, vt pax
ecclesiae conseruetur, & scandala multorum auferantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

militer offerri. Præterea quidam moriens vnum mihi puerulum dimisit: de cuius anima cogitans, eum dulcedini vestræ transmisi, vt in eius viuat in hac terra seruitio, per quem ad libertatem cœli valeat peruenire. Dilectissimum autem filium meum Anatolium diaconum, quem ad facienda responsa ecclesiæ in urbem regiam transmisi, peto vt frequenter dulcissima vestra caritas visitet: vt post labores quos in causis sæcularibus patitur, in verbo Dei vobiscum requiem inueniat, & quasi quodam candido linteo eiusdem laboris terreni sudorem deterget. Quem personis omnibus quæ vobis notæ sunt commendate: quamuis scio quia, si perfecte cognoscitur, commendatione non eget. Vos autem quantum sanctum Petrum apostolum, quantum me diligitis, in ipso modo monstrate. Omnipotens autem Deus dulcissimam mihi caritatem vestram ab interioribus hostibus exterioribusque custodiatur, & quando ei placuerit ad cœlestia vos regna perducat.

EPISTOLA XXVIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD CYRIACVM EPISCOPVM CONSTANTINOPOLITANVM.

De submouendo profano vocabulo, vt pax ecclesiæ conseruetur, & scandala multorum auferantur.

Gregorius Cyriaco episcopo Constantinopolitano.

SCRIPTA beatitudinis vestræ suscepimus, quæ nobis non linguae sed animæ verba loquebantur. Aperiebant enim mentem, quæ tamen mihi clausa non erat, quia per memetipsum suavitatis ipsius experimentum tenebam. Vnde omnipotenti Deo incessanter gratias refero, quia si erga nos in corde vestro virtutum mater caritas permanet, bonorum operum ramos nunquam amittitis, quia ipsam bonitatis radicem tenetis. Oportet ergo vt mihi atque omnibus fratribus vestris eiusdem caritatis pulcritudinem in hoc primum opere monstratis, vt verbum superbiae, per quod graue scandalum in ecclesiis generatur, auferre festinetis, hoc modis omnibus impletentes quod scriptum est: *Solliciti seruare unitatem Spiritus in vinculo pacis.* Et rursus: *Nullam occasionem dare aduersario maledicti*

gratia. Tunc enim ostensa caritas vera est, si per typhum superbiae inter nos schisma non fuerit. Ego enim Iesum testem inuoco in anima mea, quia a summo usque ad ultimum nulli hominum dare scandali occasionem volo. Omnes magnos esse & honorabiles cupio, quorum tamen honor honori omnipotentis Dei non detrahatur. Nam quisquis se contra Deum honorari appetit, mihi honorabilis non est. Sed ut cognoscatis quam erga vestram beatitudinem habeam voluntatem, dilectissimum filium meum Anatolium diaconum ad piissimorum dominorum vestigia transmisi, qui eorum pietati ac vestrae fraternitati satisfaciat, quia nulli in hac causa nocere appeto, sed humilitatem Deo placitam, & sanctae ecclesiae concordiam custodire. Et quia hostis omnipotentis Dei antichristus iuxta est, studiose cupio ne proprium quid inueniat, non solum in moribus, sed etiam nec in vocabulo sacerdotum. Ea ergo quae nouo modo introducta sunt, ipso ordine quo illata sunt auferantur, & pax nobis illibata in Domino permanebit. Nam quae erit inter nos dulcedo, quae caritas, si nos metipso voce refouemus, & rebus pungimur? Hoc ergo vestra sanctitas agat, ut bona quae dicitis, nos in cordis medulla sentiamus; quatenus dum in uanimitate corda fuerint sacerdotum, pro piissimorum dominorum vita deprecantes tanto citius exaudiri mereamur, quanto & orationes vestras ante Dei oculos pax illuminat, & discordiae macula non obscurat.

EPISTOLA XXIX.

GREGORII PAPÆ I.

AD ANASTASIVM PRESBYTERVM ISAVRIÆ.

De contentione tollenda, quæ inter patrem monasterii
quod Neas dicitur, & Hierosolymorum
episcopum exorta erat.

Gregorius Anastasio presbytero Iſauriæ.

QVIA bonus homo de bono theſauro cordis ſui bona Matth. 12.
profert, hoc tua caritas & ſpiritualiter viuendo, &
modo mihi in epiftola ſua loquendo monſtrauit: in qua
inueni duos quosdam de virtutibus litigantes, te videlicet
pro caritate, atque alium pro timore & humilitate con-

Concil. Tom. 13.

B b b b ij